

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

LISTOPAD 1993

* L I S T O P A D * F.Hrubín

Na bezlistých stromech prázdná
hnízda chladný vítr nyní vymetá.
Zmlkl zpěv, jen on tu hučí, hvízdá,
listí padá z jeho řešeta.

Projdeme se ještě po doubravě.
Nasbírej si listí, děvčátko,
zlatého jak vlásky na tvé hlavě,
sněhy zasypou je zakrátko.

Dobře bude hořet vyschlé dříví.
Padejte si, mlhy, na lada!
Oheň v srdci zase lásku živí,
lásku, která na něj přikládá.

oooooooooooooooooooooooooooo

Zprávy MĚÚ -

Inserce -

Z důvodu zvýšeného zájmu podnikatelských subjektů o inserci ve větrníku sděluje MĚÚ spolu s redakcí časopisu následující sazby za inserci:

a/ vlastní výtisk	300,-Kč
b/ vlastní papír + požadavek výtisku	600,-Kč
c/ kompletní vytiskání	800,-Kč

Krátké inseráty podle počtu řádků
1 řádek ve sloupu 5,-Kč

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Odpadky -

Počínájí 1.12. bude kontejner ve Vysokém otevřen jen v sobotu od 9-10 hodin.

S b ě r -

8.12. poslední sběr papíru v tomto roce.

Voda -

V prostoru restaurace Na perličku byla na starém vodovodním přivaděči Rejdice - Vysoké nad Jizerou namontována odradonovací jednotka. Toto zařízení by mělo přispět k výraznému zkvalitnění vody.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

U p o z o r n ě n í !

Upozorňujeme, že Helkovice byly vyhlášeny ohniskem vztekliny. Zádáme všechny občany, aby upozornovali na netypické chování domácích i divoce žijících zvířat.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

J i Z D N í Ř Á D -

V příloze č.1. 2. 3. uvádíme všechny platné autobusové spoje z Vysokého nad Jizerou.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Zpráva pro důchodce -

Tradiční prosincové setkání se koná v neděli 5.prosince 1993 ve 14.00 hodin v hasičské zbrojnici. Přijďte všichni!

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Registrace kuponových knížek v našem obvodu je:
v Rokytnici nad Jiz.
v Jilemnici
v Semilech

Je prodloužena do 8.12.1993.

oooooooooooooooooooo
Zpovídancou poslankyní je tentokrát paní Iva Mejnarová.

Koho zastupujete v poslaneckém sboru a jak dlouho ?
V poslaneckém sboru pracuji již třetí volební období. Do posledního jsem kandidovala za OF, ale členkou žádné strany jsem nikdy nebyla a nejsem.

Na co se zaměřujete ?

Dvě minulá období jsem pracovala v Soc.zdrav.komisi. Nyní pracuji ve SPOZu a v Soc.zdrav.komisi. V čem spočívá náplň vaší poslanecké činnosti ?

Moje náplň: pracuji jako předseda SPOZu. Svolávám zástupce

města a obcí. Roznášíme květiny a balíčky lidem k životnímu výročí, zajišťuji spolu se starostou města a p. Ackermannovou vítání občánků, zlaté svatby a vánoční besídku pro důchodce. V Soc.zdrav.komisi dělám jednatelé-zajišťujeme finanční výpomoc soc.potřebným, umístování lidí v DPS, vánoční balíčky pro osamělé lidi, rozdělujeme doplnkovou péči a řešíme různé problémy. Kolik času věnujete práci pro občany?

Hodinově to nemohu vyčíslit. Vítání občánků a vánoční posezení je vždy v neděli, ostatní ve všední dny, kdykoli je potřeba. Máte nějaké problémy?

Problémy jsou vždy. Snad jsme tady od toho, abychom je řešili. Jak jste spokojena?

Spokojena jsem s tím, že pracuji v komisích, kde mohu být lidem prospěšná.

Co se vám v poslední době ve městě líbí?

Líbí se mi, že město začíná být čisté, obnovují se krámky, je na co se podívat.

Co si myslíte, že by se mělo naopak zlepšit?

Zlepšit by se měl především vztah lidí nejen mezi sebou, ale i k městu. Nehubovat stále na vyhlášky, ale naopak je dodržovat, protože jsou zaměřené na zlepšení kvalit města, ve kterém žijeme. Je to vlastně pro nás. Jak byste chtěla nebo mohla sám pomoci?

Myslím si, že ve dvou komisích mám práce dost.

Co pro vás znamená fakt, že jste působánky?

Když už tím poslancem jsem, snažím se pracovat dobře a práce ve dvou komisích je toho snad důkazem.

Máte nějaká přání v této souvislosti?

Jestliže pro lidi děláme akce, mohli by se jich také účastnit. Chcete v této práci pokračovat?

Ještě se rozmyšlím, ale asi ne. Za tři volební období jsem snad práce a volného času věnovala dost. Mohou se zase zapojit především ti, kteří jsou převážně s naší prací nespokojeni.

Co byste vzkázala našim občanům?

Přála bych jim, aby našli k sobě lepší vztah a porozumění. Za odpovědi děkuje

Ivana Řehořová

oooooooooooooooooooo

Kulturní okénko -

Vraťme se ještě ke Krakonošovu divadelnímu podzimu.

Přehlídka očima diváka.

Nejživější týden v roce má už Vysoč. n.J. víc než měsíc za sebou a o Krakonošově divadelním podzimu bylo několik článků v říjnovém čísle Větrníku. Byly popsány zážitky z různých hledisek i způsob práce informačního střediska, v hasičovně, ale žádný článek o dojmecích řadových diváků. Letošní přehlídka, vrchovatě naplněná nejrůznějšími žánry a převážně solidní až výtečnou kvalitou provedení, za připomenutí stojí.

Zájem diváků je každoročně značný. Dokazují to nejen většinou vyprodaná představení, ale i každodenní účast při vítání souborů před Krakonošem. Plně obsazená mez u kostela směle může představovat galerii a hustý půlkruh diváků na prostranství je jako přízemí v divadle. Však to také přijíždějící soubory překvapeně a uznale kvitují, ale nejnější na celé záležitosti je to, že nic není organizováno, zájem je spontánní a hojná účast našich občanů na vítání za každého počasí je důkazem zájmu o divadelní dění ve městě. Však také důstojný pán hor i rozmilí Vrabčáci stojí za shlédnutí, mají úspěch a jistě nás něčím novým překvapí příští rok na jubilejní 25. přehlídce. K jednotlivým představením své odborné stanovisko denně vyjadřila porota a letos se vzácně shodovalo i s názorem diváků. Zbývá tedy jen krátce popsat dojmy ryze soukromé z hlediska jednotlivého diváka.

Hned první představení "Můj dům, můj hrad" byla dobrá zábava na úrovni a divák odcházel domů v dobré pohodě. "Autostop" je pro náročnější diváky, poplatný době vzniku a vadilo trochu to, že jednotlivé role v příběhu byly pak obsazeny aktéry jinými, než byli sami účastníci autostopu. "Hrát si" měla vlastně jen parta, která na stop čekala. Večer "Čekání na Čechova" byl poněkud nevyrovnaný. Některý příběh byl vynikající/Guvernantka/, některý méně /Utopenec/, ale tak už to u ochtňáků někdy bývá. Absolutně vyprodáno, bezdeché ticho v sále, mohutný potlesk na konci a doporučení na Hronov - tak zahráli naši "Umučení". O vyznamenaných už bylo psáno/lapidárнě řečeno:
Utrhlí, co se dalo/ a o představení samotném není třeba psát. Výše uvedené sděluje vše. Klasické drama "Vojnarka" bylo hlavně staršími diváky přijato s povděkem a mělo dobrou úroveň až na chování mladých diváků. Na folkloru postavené představení "Šavle a písen" z Boleradic bylo divácky vděčné, jako ostatně divadlo s hudbou a zpěvem vždycky. Hezký pocit násobí pohled na krásné kroje a člověka mimoděk napadne, že v nás obdiv a zalíbení k té kráse přetrvává a že naši předkové byli prozírává, když se takto oblekali. Kroj totiž doslova sluší všem bez rozdílu věku a vzhledu a stejně ženám jako mužům. Totéž se o oblekání současném rozhodně řít nedá. Ale žijeme v jiné době a v jiném světě, a to nám až nepříjemně, a dá se říct i syrově, připomenulo noční představení "Hory se připravují". I tady bylo ticho v sále při sledování silného představení o současném špinavém světě a domů šel člověk zamyšlen, protože divadlo nedalo naději, ani neukázalo cestu k lepšímu. Pouhé "co tě čeká, to tě nemine" je trochu divné povzbuzení do života a marně čekáme už několik let, zda DS Klapý přijede jednou s hrou optimistický laděnou. Nebo opravdu vnímají kolem sebe jen to téměř morbidní

/bezespornu je toho ošklivého více než pěkného/ a tak to brilantně uvádějí na jeviště? O výtečném záskoku Jany Pokorné v tomto souboru veřejnost ví a její výkon jen dokazuje, jak výbornými herci disponuje Krakonoš. Snad neuškodí čtenářům jedna perlička k tomuto nočnímu představení: Po začátku divadla přišel jeden občan v modrákách a bez vstupenky. Postavil se vzadu a v očekávání neví, čeho na jevišti ehvíli postál. To, co si asi představoval pod pojmem noční představení, se nekonalo, a tak znechuceně odešel. Taky-návštěvník! Ale pokračujme dalším představením. Karolinka, o které víme, že umí, letos "šláplá vedle". Z Šamberkovy salonní komedie "Jedenácté příkázání" stvořil profesionální režisér "něco" a dalo by se říct, že zneužil talenty ochotníků, které z minulých představení Karolinky dobře známe. I to se může dobrému souboru stát a je otázkou, zda v životě je spolupráce s profesionálem souboru užitečná. Co by se však profesionálům stát nemělo, je to, že si na 2x vyprodaný sál do rámce celostátní akce přivezou úplně jiné rekvízity. A to se stalo Čmukařům z Modříšic, takže plný sál dětí přišel o slíbené pohádky a bylo nutné pohotově improvizovat. Teprve druhé představení bylo v pořádku a s dětmi byl navázán tradičně dobrý kontakt. Doufejme, že těm školám, které na nezodpovědnost doplatily, to opravdu podle slibu bude nahrazeno. Starosti a nepříjemnosti už tak dost vytíženým organizátorem vynahradit nelze. Páteční večer s Ořechovem byl vynikající a "Umrlec a trestanec" v perfektním provedení důkladně rozhýbal bránice diváků. Plným právem byl tento výtečný soubor nominován na Hronov a jeho vedoucí V. Peška vyznamenan. Přehlídku uzavíral host z Rakovníka s "Loupežníkem". Na poněkud nefunkčně přeplněné scéně jsme viděli dobré herecké výkony v solidním představení. Jen se mi zdála poněkud ošizená Čapkova romantika, a to hlavně u titulní role.. Jinak si po celý týden, kdo chtěl, užil divadla s neobvyklým výběrem a už

nyní se můžeme těšit na 25. přehlídku v příštím roce. Rok od roku se sjíždí do Vysokého n.J. víc a víc hostů, kteří tu pobývají celý týden a jsou pobytom i zážitky kolem přehlídky nadšeni. Vzhledem k tomu, že jsou ze všech koutů naší republiky a své zážitky si nenechají pro sebe, nemůže být lepší propagace našeho městečka a toho si musíme vážit.

Adéla Hanušová

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Další devadesátík -

přibyl do řady těch, o nichž jsme vás, milí čtenáři, informovali. Ta naše krkonošská příroda, pohled na hory a čerstvý vítr, o nějž nemáme nouzi, dělá asi divy, že se tolik našich občanů dožívá tak vysokého věku. Dalším devadesátíkem je usměvavý pán, kterého potkáváme občas ve Vysokém, pan doktor Štěpánek. Jeho dcera PhDr Zd. Štěpánková poslala do redakce Větrníku následující vyprávění:

Devadesátin mého otce, RNDr Otakara Štěpánka - nar. 24.8. 1903 - který rád tráví volné chvíle ve své chaloupce "U Krkonoše" ve Vysokém nad Jiz. čp 47, vzpomnělo Národní muzeum v Praze otevřením výstavky z jeho prací a snaž a uspořádáním herpetologické konference dne 9.11.1933. Navázalo tím na krásné přijetí, jehož se otci dostalo letos na podzim v Fražské Zoologické zahradě, kde též řadu let působil jako vedoucí činitel.

Výstavku, kterou ve svých sbírkách instalovalo Zoologické oddělení Přírodovědného muzea Národního muzea, zahájil ředitel Národního muzea RNDr M. Stloukal, DrSc. Ve svém projevu zhodnotil vědecký přínos prací a sběrných cest mého otce v oboru zoologie, zejména herpetologie. Zmínil jeho sběrné cesty po Řecku, na ostrově Krétě, které významně obohatily herpetologické sbírky Národního muzea. Poukázal na dlouholetou vědeckou a organiza-

zační práci, kterou jubilant věnoval vybudování Přírodovědného muzea NM a modernímu uspořádání zoologických sbírek. Předal otci pamětní plaketu s reliéfem budovy Národního muzea.

Po vstupním projevu byla zahájena vědecká konference na níž pronesli své referáty z výzkumu oblastí východního Mediteránu mladí herpetologové. Na této konferenci otec obdržel jmenování čestným členem Zoologické společnosti při ČAV. Čestné členství v Ornitológické společnosti mu bylo uděleno již v r. 1988 u příležitosti jeho pětaosmdesátin.

Těším se z ocenění jeho celoživotní práce spolu s ním. Vím, stejně tak jako on, že blahodárná krkonošská příroda, někdy i tvrdá a nevlídná, z ní publikoval nejeden pozorování ve Větrníku, přispěla svou uzdravující mocí k těmto dobrým výsledkům.

PhDr Zdeňka Štěpánková, CSc

Dodatečně blahopřejeme k jubileu i uznání celoživotní práce a přejeme ještě hodně návratů do Vysokého.

Redakce

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
Byl také ve Vysokém -

Zpráva o smrti režiséra Zdeňka Podskalského ve mně vyvolala vzpomínu na setkání ve vysočkém muzeu při natáčení televizního pořadu, jehož název už nepamatuji, protože mezi tím uplynula doba téměř dvaceti let. Vzpomínám si jen, že pořad byl s Pavlinkou Filipovskou a záber v přízemní chodbě muzea, kde Pavlinka rozmlouvá s naším velkým Krkonošem.

Reminiscence se však týká Zdeňka Podskalského. Vidím ho živě před sebou. Když vešel, přišla osobnost. Představil se a hned dojednával pracovní záležitosti - záběry, které chce v našem muzeu pro svůj pořad realizovat. Když četl, nasadil si "masarykovský" cvikr, ve kterém mi připadal trochu archaicky a jako recesista. Nesnižovalo to však jeho důstojnost ani inteligenci. Zdeňek Podskalský byl laskavý a korektní člověk. Tenkrát jsem netušila,

že jsme stejný ročník. Myslela jsem, že je mladší, i když měl vousy. Asi to dělaly jeho klučkovský smějící se oči. Škoda, že už nenatočí žádný pořad, ve kterém nikdy nechyběla jeho člověčina, která každého potěšila.

Jiřina Doubalíková
oooooooooooooooooooooo
Okénko do historie -
17.listopad je mezinárodním dnem studenstva.

Připomeňme si ho vzpomínkou na mládež let dávno minulých. Z zápisů bývalého ředitele zdejší školy pana Vladimíra Pavláka jsme vybrali vyprávění o tom, jak školní mládež a později studenti trávili prázdniny ve Vysokém. Prázdniny kdysi-zase trochu jinak.

Základní změna proti dnešku byla v tom, že za našeho mladí termín prázdnin byl od 15.července do 15. září. Bylo-li to výhodnější, než dnes, o tom nechci rozhodovat. Jde mi jen o to, aby se nezapomnělo, jak jsme tenkrát ty vagace naplnovali. Tedy ke koupališti jsme nechodili z toho jednoduchého důvodu, že žádné koupaliště tenkrát ještě ani ve Vysokém, ani ve Sklenařicích ani ve Staré Vsi nebylo. Když už jsme ten žár léta nemohli vydržet-a to bývalo zřídka kdy-vzali jsme plavky, které byly tenkrát pro mužskou mládež na jedno brdo: buď proužka červená a bílá nebo modrá a bílá a šli jsme pod Nístějku do Jizery. Tam nedaleko nového mostu byly výhřáté balvany a tůnky mírně ohřáté vody, kde jsme chytali černé pulce a kladli je na teplé kameny. Nezapomněli jsme na kousek osoleného chleba do kapsy, kterýžto krajíc po koupeli ohromně chutnal. Když už jsme byli studenti- a těch z Vysokého bývala vždy hojnost - pak jsme se samozřejmou pravidelností uchystali nějaký originální prázdninový program. Zpravidla nikdy nechyběl tradiční studentský výlet do Nigrinova háje. Než jsme sehnali laskavostí pan Plíška, městského kapelníka a Švagra studentů Rónových ze Zákostelí,

několik muzikantů, kteří nám hráli do kroku musili jsme vyvinout případnou reklamu. Bylo to někdy proti myslí našich vážených tatíků a bylo k tomu tudiž třeba jisté odvahy. Představte si, že Jarka Nečaská a já jsme se hned po obědě toho výletního dne roku 1908 oblékli do hábitů a mask Habešanů a za huronského řevu s africkými oštěpy v pravici jsme se vyřítili od lékárny do ztichlého rynku, abychom ctěné publikum vylákali z wigvamu na pochod do háje, kde se tančilo na jehličí, kde dámy pily kafíčko a páni pili pivo a všem bylo hej! A vůbec nemáte tušení, jaká to byla organizace a pěkná kratochvíle a bylo tam mnoho hezkých dívek, které jsme si vedli pod paží při návratu domů za březkného vytrubování pánu muzikantu. Kdo tuhle krásu původně vymyslil, nedá se už ani přesně zjistit. Ale myslím, že nechybí, že to je 100 let od prvního výletu vysockých studentů do Nigrinova háje. Byly i jiné, kulturnější podniky studentské na počátku tohoto století. Tak dne 17.srpna 1911 konána studentská Akademie. Tehdejší předseda studenta Zdeněk Ron-potomník básník a spisovatel, přednášel na téma "O české písni lidové". Další hudební program obstarali naší kamárádi z Jičína, studenti - Ladislav Hlaváček 1.housle a V. Fučík klavír. Poprve tu byly recitovány básně Petra Bezruče ze sbírky "Slezské písni" a J.S. Machara ze sbírky "Zde by měly kvést růže". Jak dále je zapsáno ve Studentské knize, dne 12.září 1911 konán studentský dýchánek čili "fajfoklok" za vůně čaje, jamajského rumu, českých cukrovinek a rakouských cigaret. Ke konci improvisovaný koncert na téma Lehárovy melodie "Ty umíš tančit". Hudební sextet byl složen následovně: I.II.a III.housle, fagot a pianino na 4 ruce. Téma se provědlo ve variantách: Grieg, Strauss, Beethoven a Smetana. Finále odpolednečku tvořila premiéra hymny "Vysočtí študáci", kterou zhudeb-

nil a na pianino doprovázel Ton-
da Balatka, potomní dirigent Ná-
rodního divadla v Brně.
Nejpozoruhodnější prázdninovou
atrakci provedli vysočtí študen-
ti o prázdninách roku 1912. Dne
25. července imitovali na Petruš-
kových vrších sletovou scénu
"Marathon". Diváků se sešlo mnoho,
vstupné neexistovalo. S nevšední
ochotou spoluúčinkovali v davov-
ých scénách vysočtí kluci a dů-
čata, ozdobení barevnými páskami
ve kšticích, kteří sborem zapěli
antickou ódu na prostonárodní
náspěv písni "Šly panenky silnicí,
čkím čkum čkumprdum, cinki linkí
za vrbama silnicí." V publiku na
trávníku Petruškových vrchů byli
i někteří čeští literáti v po-
zdějších letech známí a slavní,
jménovitě Helena Malířová, sestra
herečky Národního divadla Růženy
Naskové, Kamil Zeman - potomní Ivan
Ulbracht a básník Otakar Theer.
Vojska byla vyzbrojena náležitě.
Dle záznamu pí. Hejralové měli z
ochotnické garderoby mimo kroje
vypůjčeno 13 mečů dřevěných, 4 ko-
pí, 4 štíty a 7 římských helem. Na
začátku scény velekněz podle kou-
ře z ohniště soudí na vítězství
Athenských takto:
Zéve milý, dej nám síly, bychom
tentо shon, zvaný Marathon zdárně
provedli a hezky. Dej, ať hojně
rostou rezky, abychom se dobře mě-
li dej nám knedlíky a zelí a vo-
jákům tamhle v lese, ať se hojně
"športek" snese. /športka, tehdy
oblíbená cigareta/ Dej, ať kouř
nám k nebi stoupá, ať to není bla-
maz hroupá, chran násžvanění a la-
des, dej ať přijde Miltiades, ať
přijede na kobyle a s ním celé
vojsko milé. Dej nám hojnou pití,
jídla, dej nám k běhu vzdušná
křídla a to vojsko, co je v lese,
ať už brzo přihrne se, by ze srdce
spad nám kámen, Sláva Marathonu,
Amen! Další průběh této gigantické
slavnosti není možno zde reprodu-
kovat z pochopitelných důvodů -
Následoval pak Pentathlon čili pě-
tiboj. Páni kluci, anticky přiodění,
vrhají diskem a oštěpem. Lid athén-

ský se opíjí limonádou. Při slunci
západu se davy účinkujících i di-
váků navracejí ve fialových stínech
večera na svá lůžka do rodných zdí
vysockých. Z celého eposu nejdéle
koloval závěrečný verš z odys na
vojevůdce Miltiada:

" on jest zahnal perské mérchy
až na Petruškovy vrchy".

Z "Paměti" Vladimíra Pavlika

Najde tento článek ohlas mezi sou-
časnou mládeží? Napište nám někdy
studenti, učňové, vy mladí vůbec,
jak trávíte své prázdniny a dovo-
lené? Jsou také někdy tvorivé anebo
jen "konsumní"?

oooooooooooooooooooooo
Seriál o hospodách a hospůdkách-
Hostinec U slunce čp. 1

Nejstarší zajištěná zpráva o hos-
ci v čp. 1 v "Zákosteli" je z r. 1850
kdy majitelem a šenkýřem byl Jan
Nešek. V té době se v té hospodě
říkalo "u Tobišů". Později byl nájem-
cem Josef Rón a po něm Matouš Martinec,
který měl na domě nápis "Ma-
touše Martince hostinec u Slunce" a
namalované sluníčko. Hned po I. svět-
válce koupil hostinec sklenářský
rodák Jindřich Kašták, který měl ta-
ké výrobu limonád a sodovek, které
rozvážel ve Vysokém a okolí.

Protože hospoda byla v ulici, kudy
se chodilo s neboždíky na hřbitov,
po pohřbech se tam zastavovali mu-
zikanti i občané, kteří zemřelého
dopravodili. "Zapíjela" se dušička
při doprovodu dechové hudby, která
délkou ztrácela na "sehranosti".

Protože Jindřich Kašták býval vo-
jenským muzikantem, fagotistou a kl-
rinetistou a členem hudebního sou-
boru, konával se zde nácvik městské
kapely.

Za I. světové války bývalo v tomto
domě také řeznictví Josefa Turpiše.
Za "Sluncových" nebyl šenk v šen-
kovně, ale chodilo se pro pivo do
sklepa kde ani nebylo rádné světlo.
Až J. Kašták zavedl pivní potrubí
do šenkovny. V šenkovně nechybělo
ani pěkné černé pianino, nad který
visel alegorický obraz "Nad Tatru
se blýská".

Za Kaštákových hospoda ožila,

zvláště o jarmarcích bývalo živo, protože byl blízký "dobytcák", kde se konal čilý dobytčí trh. Trhovci chodili na výbornou dršťkovou a hovězí polévku, kterou mohli dostat už v 6. hod. ráno, jako téměř ve všech hospodách, kde se vyvařovalo. U Kaštáků o jarmarcích kromě jiného podávali také domácí sekanou, svíčkovou, vepřovou a guláš.

Během roku a zvláště o nedělích hrávali hosté karty a šachy. Byla to útulná denní venkovská hospoda - dokola lavice, obdelníkové a čtvercové stoly, věšáky na stěnách, hodiny nad vchodem do šenkyně. Měla správnou atmosféru, jakou člověk očekával, než vstoupil.

Už takové hospůdky asi nezažijeme. Tenkrát neměli žádnou pracovní dobu a sloužilo se, dokud byli hosté.

V roce 1949 tato hospoda zaniká a stává se soukromým domem. Shodou okolností jméno dnešního majitele je opět Martinec, i když nejde o příbuzenstvo.

Z archiv. pramenů vybrala

Jiřina Doubalíková

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
"U Nečásků" -

Když jsem jedno pošmurné odpoledne překvapila pana Miloslava Čabana, vedoucího restaurace "U Nečásků", žádostí o rozhovor, vyhověl mně, i když se domnívá, že náš rozhovor nepřinese nic, co byste ještě nevěděli. Posuďte sami:

Když jste se stal nájemcem restaurace a jaké cíle jste si stanovili?

Restauraci jsem pronajal v roce 1993 s úmyslem zachovat ji a pokračovat v tradici restaurace IV. cenové skupiny. Nepočítám s velkým ziskem, ale rád bych, aby hospůdka prosperovala a poskytovala hostům dobré služby.

Hodláte objekt modernizovat? Nějsem majitelem, nemůžu postupovat jen podle svých představ, ale opravy a úpravy pokládám za nezbytné.

Co nabízíte hostům? Podáváte také teplá jídla?

Nabízíme obvyklý sortiment restaurací IV. cenové skupiny. Podávání teplých jídel je v současné skromné kuchyni obtížná, ale snažíme se. Například polévku vaříme stále, takže si ji mohou dát třeba lidé čekající na autobusové spoje. Srdečně Vás zveme a samozřejmě nejen na tu polévku.

Kolik zaměstnáváte lidí?

Měm tam 7 zaměstnanců, ale v sezoně 20.

Do vánoc zeje Vysoké prázdnotou. Je malá návštěvnost. Nevadí Vám to?

Samozřejmě vadí. Rád bych, aby nás častěji navštěvovali domácí. Chtěl bych, aby se u nás dobře cítili.

Chystáte se na příliv vánočních hostů, máte pro ně něco nového? Překvapení chystám, ale nechtěl bych dopředu nic prozrazovat.

Tak a teď nás, vážení čtenáři, pan Čaban pěkně napnul. Jestli jste zvědaví, jste zváni k návštěvě.

J. Novotná

oooooooooooooooooooooooooooooooo

Okénko sportovní :-

Tělovýchovná jednota Vysoké nad Jizerou /dříve Jiskra/ nepotřebuje peníze, ta jich má dost, dostala sokolovnu, lyžařský vlek

Tato konstatování byla v jisté době pravdivá, i když notně zavádějící. Tělovýchova v našem městě neměla v nedávné minulosti skutečně závažnějších problémů.

Sportovní oddíly fungovaly velice dobře, finanční soběstačnost byla zabezpečena díky prozretelnosti a velkého sebeobětování některých členů TJ, kteří dokázali využít relativní štědrosti akcí "Z" a kteří zrealizovali výstavbu ubytovny a lyžařského vleku. Plnilo-li se "Odznak zdatnosti" a účast v prvomájovém průvodu byla přiměřeně hojná, bylo vše relativně v pořádku. Tento obraz prosperujícího spolku má řada lidí zafixován v růžovém rámečku dodnes.

Dnešní skutečnost však vyžaduje jemnou korekturu názorů.

Revoluční samet přinesl pro právnické i fyzické osoby výrazné majetkové změny. Někomu vrátili činžák na Žižkově plný bezstarostných brunetů, někdo získal zpět rekreační objekt, který vznikl přestavbou hospodářské usedlosti, někdo získal zbořeniště, někdo nezískal nic.

TJ Vysoké nad Jiz. získala "Černého Petra" v podobě nedokončené "akce Z". "Pří stavba tělocvičny I. etapa", bez finančního krytí ze státních prostředků a tudíž morální povinnost dokončit tuto stavbu ze svých prostředků.

TJ tuto povinnost splnila v době, kdy se národ začal probouzet k investicím do komerčních záležitostí, k investicím "za svoje". Finanční prostředky TJ na reprodukci zařízení, která by měla přinést zisk, byly poskytnuty ve prospěch dokončení stavby. S odstupem času musím konstatovat, s ohledem na všechny skutečnosti, že to bylo rozumné řešení, i když přiznávám, že jsem byl zastáncem investovat do komerčních záležitostí.

Nezbytnost realizace velkých i vestic/nákup mikrobusu Š 1203, nákup zařízení na úpravu sjezdovek a běžeckých tratí Kässbacher 200/, zahování standartního příspěvku na činnost oddílu, zvýšení cenových relací za vstupy/energie, PHM, služby atd./, to vše"přebarvuje idylickou růžovou do tmavšího odstínu". Nepíši tento článek proto, abych si stěžoval na poměry. Chci pouze upozornit na fakt, že i TJ má své problémy, pouze je "nenosí pravidelně na trh".

Zároveň bych chtěl tímto článkem oslovit všechny, kteří plně nedocenili činnost TJ v našem městě a kteří považují vše za samozřejmost.

Kolik hotelů, kolik "Zimmerfreiek" by bylo obsazeno nebýt lyž. vleku, upravených sjezdovek a běžeckých tratí, kolik sasských přátel by zde nechalo "tvrdou" měnu; kolik luftáků by zde utrácelo část svých příjmů? Je třeba uvažovat i v

těchto souvislostech. Město, jeho občané a TJ si to zaslouží.

Ing. Štěpánek Pavel, tajemník TJ Podzimní bilance volejbalu žen- Koncem října skončilo poslední kolo podzimní části krajského přeboru v odbíjené. Krátké ohlédnutí ukazuje, že by se dalo stručně charakterizovat přirovnáním "Špatná začátky, dobré konce".

Skutečně tomu tak bylo. Děvčata začínala 4. září doma s Jaroměří a start se opravdu nevydařil.

Velmi chyběla smečka Jana Strnadová, která se nemohla zúčastnit, ale celkově veškeré úsilí bylo bezvýsledné. Dvě těsné prohry 2:3, 2:3 nebyly žádným po-vzbuzením do dalších kol. I v dalším zápase s Kvasinami chybělo trochu volejbalového štěstí. Dalším zklamáním byl zápas s Jilemnici. Opět naprostě vyrovnaný zápas. Zde ovšem trochu po-mohl konečnému výsledku trenér Jilemnice, který zápas rozhodoval, /nedostavil se delegovaný rozhodčí/. Také těsná prohra 2:3 2:3. Ale tím smůla skončila.

Nastal nečekaný zvrat a děvčata ve stále stejně sestavě/Čížková Dana, Hájková Martina, Neumannová Hela, Strnadová Jana, Vitvarová Jiřka, Tichánková Leona, Votočková Jana a Zelinková Markéta/ začala vyhrávat. Dařilo se nad očekávání. Trenér Jindra Matura k nečně mohl být spokojený. A taky opravdu byl. Snad i sponzor

družstva INKOMA byl spokojený s konečným pořadím. Porovnáte-li družstva, která děvčata nechala za sebou, uvidíte, že se zatím volejbalu ve Vysokém daří. Pořadí : 1. Jilemnice, 2. Jičín, 3. Vysoké/Jiz., 4. Kvasiny, 5. Trutnov, 6. Jaroměř, 7. Náchod, 8. Nové Město nad Metují,

Na konec snad jenom podotknout, že stále chybí nové mladé posily.

Ing. Zelinková Markéta

oooooooooooooooooooooooooooo

P o d ě k o v á n í :

Za milé a potěšující gratulace k mému životnímu jubileu včetně dárků vyslovuji všem srdečné poděkování. Upřímný dík patří pracovníkům Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou, Radě starších církve ČSH a paní farářce Schubertové a členům výboru odboru turistiky TJ Vysoké/Jiz.

Všechny srdečně zdraví
K.Svatý

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Paní Jiřina Lešáková děkuje za všechna upřímná slova útěchy nad odchodem dcery Jany Pluchové, učitelky ZŠ v Rokytnici nad Jiz.

oooooooooooooooooooooooooooo

INZERCE -

Odborné lesní práce, odbyt a výkup dřeva, prodej řeziva na obědovávku Vám zajistí firma

POLAČEK - ENDE

Jiří Poláček,
Sluneční 260

512 11 V y s o k é nad Jiz.

oooooooooooooooooooooooooooo

SPOLEČENSKÁ KRONIKA -

Narození :

30.9. se narodila v Jilemnici manželům Tomášovi a Věře Heydukovým

dcera Barbora

16.10. se narodil v Jilemnici manželům Lubošovi a Romaně Poláčkovým

syn David

Přejeme novým občánkům hodně zdraví !

Ž i v o t n í j u b i l e a .
oslavili v měsíci listopadu tito naši spoluobčané :

Tříč :

1.11. Josef Grosman 88 let

9.11. Jaroslav Chmelík 79 let

Stará Ves :

16.11. Růžena Ducháčková 81 let

Sklenařice :

2.11.Božena Melichová	90 let
17.11.František Vacek	88 let
28.11.Běla Jeníková	72 let

Vysoké nad Jizerou :

26.11.Karel Berka	86 let
11.11.Stanislav Haas	79 let
5.11.Anna Holá	90 let
27.11.Marie Svatá	82 let
13.11.Leopoldína Vítamvásová	94 let

10.11.Libuše Votočková	81 let
17.11.Milada Ceová	74 let
9.11.Dana Hollová	71 let
8.11.Anna Kvardová	71 let
10.11.Anna Nečásková	75 let
23.11.Milada Vašíčková	74 let

Do dalších let přejeme dobrou pohodu a zdraví !

U m r t í :

26.10.1993 zemřel
pan Ludvík Rous ve věku 93 let

1.11.1993 zemřel
pan Ladislav Ducháček ve věku 59 let

9.11.1993 zemřela paní Božena Škrabálková ve věku 87 let
Čest jejich památce !

oooooooooooooooooooooooooooo

U Z Á V Ě R K A prosincového čísla je 7.12. 1993

oooooooooooooooooooooooooooo

ZPRAVODAJ MĚÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník - č. 11-1993, vedoucí redaktorka Ludmila Hnyková, náklad výtisků 400 ks, obsah stran 14, cena Kč 3,-
Příspěvky a informace zasílejte v příštích měsících vždy do 15. každého měsíce na MĚÚ Vysoké/Ji PSC 512 11

oooooooooooooooooooooooooooo

AUTOBUSOVÉ LINKY ČSAD - ODJEZDY Z VYSOKÉHO N.JIZ. NÁMĚSTÍ.

Vysoké n.Jiz.- Tršť - Jablonec n.Jiz.
č.56320

v prac.dny: 5.00, 6.50, 15.50
v neděli a ve st.svátek: 11.18

Vysoké n.Jiz.- Sklenářice - Jablonec n.Jiz.
č.56390

v prac.dny: 4.42, 15.10
v sobotu, neděli a ve st.svátek: 9.21

Vysoké n.Jiz.- Sklenářice - Jablonec n.Jiz.
č.56310

v prac.dny: 7.40, 10.41, 12.50, 17.16
každý den, mimo 24 a 31.12.: 6.43
v neděli a ve st.svátek: 12.39
v neděli a ve st.svátek, mimo 24.12.: 15.26, 19.00

Vysoké n.Jiz.- Příkry - Semily
č.56390

v prac.dny: 6.45, 7.24, 10.00, 14.56
v pondělí, od 1.9. do 30.6.: 17.30, 20.54 mimo 24.12.
od 19.9. do 28.5. mimo 24.12.: 8.45
od 23.5. do 18.9.: 14.20
v pátek a v prac.sob. od 1.9. do 30.6.: 15.00
v pátek a v prac.sob. od 1.9. do 30.6.: 15.45

Vysoké n.Jiz.- Bozkov - Semily
č.56310

Prac.dny: 4.40, 5.34, 6.24, 9.25
v sobotu, neděli a ve st.svátek: 10.35, 12.50, 15.25
v neděli a ve st.svátek: 6.45
v sobotu a v neděli, mimo 24.12.: 12.07
v prac.dny a v neděli, mimo 24. a 31.12.: 14.20
v prac.dny a v neděli, mimo 24. a 31.12.: 17.35

AUTOBUSOVÉ LINKY ČSAD - ODJEZDY Z VYSOKÉHO N. JIZ. NÁMĚSTÍ.

Vysoké n.Jiz.- Roprachtice - Jilemnice
č. 45100

v prac.dny: 6.40
v neděli a ve st.svátek: 12.43
v neděli a ve st.svátek, mimo 24.12.: 15.28
v prac.dny a v sobotu, mimo 31.12.: 15.43

Vysoké n.Jiz.- Stanový - Jablonec n.Nis.
č. 45100

v prac.dny: 10.59

Vysoké n.Jiz. - Sklenářice - Jablonec n.Nis.
č. 45100

v neděli a ve st.svátek, mimo 24.12.: 17.14
každý den, mimo 24. a 31.12.: 18.54

Vysoké n.Jiz. - Jablonec n.Jiz.- Rokytnice n.Jiz.
č. 68150 (BRNO)

v prac.dny: 10.30
v sobotu, neděli a ve st.svátek, mimo 24.12. a 1.1.: 11.19
(tento spoj má nejbližší zastávku v Jablonci n.Jiz.)

Vysoké n.Jiz.- Semily - Hradec Králové - Brno
č. 68150 (BRNO)

v neděli a ve st.svátek, před prac.dnem: 16.56
v den prac.klidu, nebo ve st.svátek,
PO nemž nenasleduje prac.den (více svatků za sebou): 13.33

Každý pátek od 1.9. do 30.6. jede z Vysokého nad Jizerou linka
ČSAD směrem na Příchovice, Desná, Tanvald, Smržovka, Lučany,
Jablonec nad Nisou, Liberec, Turnov, Jičín, Hradec Králové.
Odjezd z náměstí ve 12.30 hod.

Každé pondělí od 1.9. do 30.6. jede z Vysokého nad Jizerou linka
ČSAD směrem na Příchovice, Tanvald, Jablonec nad Nisou.
Odjezd z náměstí v 7.15 hod.

AUTOBUSOVÉ LINKY ČSAD - ODJEZDY Z VYSOKÉHO N.JIZ. NÁMĚSTÍ.

Vysoké n.Jiz.- Stanový - Jablonec n.Nis.
č.56620

v prac.dny: 13.11

Vysoké n.Jiz.- Příkry - Semily - Praha
č.56370

každý den, mimo 24.a 31.12.: 4.55
v pátek a prac.sobotu, mimo 29.10., 23.a 31.12.: 12.20
v neděli: 13.15
v sobotu: 14.10
v ponděli, pátek, prac.sobotu a neděli, mimo 31.12.: 15.55

Vysoké n.Jiz.- Sklenářice - Jablonec n.Nis.
č.56620

v prac.dny: 4.59, 7.40, 13.11, 17.16 mimo 31.12
v sobotu: 5.45
v neděli a st.svátky: 13.12

Vysoké n.Jiz.- Reprachovice - Jilemnice
č.56620

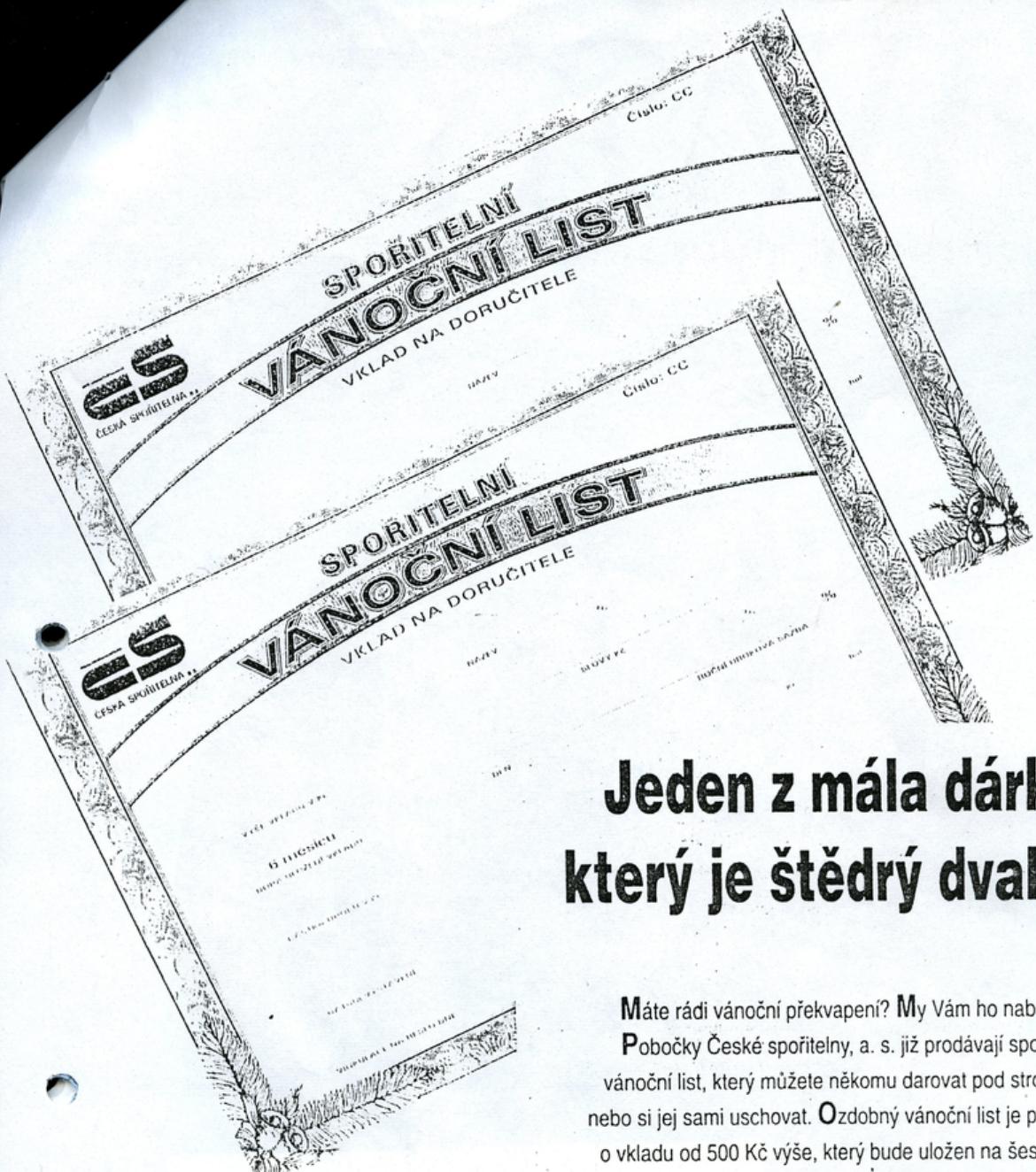
v prac.dny: 4.40, 9.31, 12.51, 15.10, 17.26 mimo 31.12
v sobotu: 9.21
v neděli a st.svátky: 9.21

Vysoké n.Jiz.- Sklenářice - Jablonec n.Jiz.
č.14741

v sobotu, neděli a st.svátek: 9.32

Vysoké n.Jiz.- Semily
č.14741

v sobotu: 15.18
v neděli a ve st.svátek, mimo 24.12.: 17.13

Jeden z mála dárků, který je štědrý dvakrát.

Máte rádi vánoční překvapení? My Vám ho nabízíme!

Pobočky České spořitelny, a. s. již prodávají spořitelní vánoční list, který můžete někomu darovat pod stromeček, nebo si jej sami uschovat. Ozdobný vánoční list je potvrzením o vkladu od 500 Kč výše, který bude uložen na šest měsíců a posléze vydán doručiteli listu s výhodným úrokem.

Vklad na vánočním listu může být vinkulován heslem dle Vašich požadavků. Vánoční list je dárkem, který dokáže být štědrý dvakrát. Překvapí nejprve na Štědrý večer a podruhé příjemným úrokem po šesti měsících v České spořitelně, a. s.

ČESKÁ SPOŘITELNA a.s.

Banka pro život.